

nytte Hillerød som Garnisonsby, skal jeg ikke komme ind herpaa i Øjeblikket, men kun sige til det ærede Medlem, at Planen er, at man skal kunne mobilisere i Rayoner omkring i de forskellige Egne af Sjælland, hvor man har Garnisoner, og Helsingør er et Sted, hvor der ikke kan mobiliseres, der er kun Tale om at lade de to Batailloner, der ere tilbage der, ligge der og have Kronborg, Kaserneerne og alt, hvad dertilhører, til Uddannelsesplads; men naar en Mobilisering skal foregaa, maa den foregaa et andet Sted, idet Byens Belliggenhed ikke tillader, at den foretages der. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Hillerød kan blive Garnisonssted. I dette Øjeblik vil jeg helst forbeholde mig min Frihed til at forhandle med de andre Byer, som der kan blive Tale om, og se, hvorledes der kan træffes Aftale med de enkelte Byer. Lovforslaget binder jo ikke Forsvarsministeren til nogen enkelt By, og det anser jeg for heldigt. Jeg tror, at det var en Fejl ved det Forslag, vi først behandlede, at man havde nævnt Byerne; thi det førte jo til, at de straks dannede en Slags Fagforening og bandt indbyrdes i al Elskværdighed hinanden til ikke at maatte byde under, men til at skulle følges ad alle 6 og kræve, hvad de vilde kræve, og til at følges ad, hvis der skulde blive Tale om at gøre Indrømmelser. Derfor anser jeg det for heldigt, at Forslaget ikke nævner nogen enkelt By. Kun skal jeg her nævne Helsingør, da jeg har udtalt i det andet Ting, at det er Ministeriets Mening at lade denne By beholde sin Garnison indtil videre.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) beklagede, at Administrationen ikke i Tide har været opmærksom paa Udgiften ved Ordningen af Garnisonsforholdene, og det maa jeg selvfølgelig ogsaa beklage, men som det ærede Medlem jo godt ved, var der i 1903 foretaget en Undersøgelse, og denne Undersøgelse gav til Resultat, at Byraadene ude omkring i de forskellige Byer i Sjælland gerne vilde have Garnison og vare beredvillige til at yde endogsaa betydelige Ofre for at faa Garnison, men da det kom til Stykket, viste det sig, at de trak sig tilbage og stillede saa store Fordringer til Statskassen som vel muligt.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) beklagede sig over, at mine Udtalelser vare saa korte. Jeg maa sige det ærede Medlem: Jeg befitter mig altid paa

at tale saa kort som mulig. Af megen Tale kommer altid Fortrydelse; det kunde det ærede Medlem maaske ogsaa have Grund til at tænke over. Jeg har sagt, hvad jeg anser for at være nødvendigt her i Øjeblikket, og jeg har ment, at det var tilstrækkeligt, saa meget mere som jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer have fulgt de Forhandlinger om denne Sag, der ere førte i det andet Ting — i den Henseende er det ærede Medlem jo undskyldt, da han har været fraværende og ikke har kunnet følge Forhandlingerne paa saa nært Hold, som andre ærede Medlemmer have været i Stand til. Jeg har altsaa ikke ment, at det var nødvendigt at fremhæve en hel Del af de Spørgsmaal, der have været fremhævede under Forhandlingerne i det andet Ting. Det ærede Medlem siger, at man ved ikke, hvilke af de Etablissementer, der her er Tale om, Staten skal opføre, og da det ærede Medlem har klaget over, at mine Oplysninger have været for sparsomme, skal jeg med Glæde imødekomme det ærede Medlems Ønske om at oplyse, hvorledes Forholdene nu stille sig, naar man gaar til Indkvartering efter den gældende Lovgivning. Det, som Militæretaten ifølge de nugældende Lovbestemmelser er pligtig at tilvejebringe, er følgende Lokaler: Munderings-, Vaaben-, Sele- og Sadelkamre, Samlingsstuer, Musikstuer, Forhørslokaler, Gymnastiklokaler, Eksercerhuse, Ridehuse, Pudselokaler for Bøssmagere, Skydebaner, Ridebaner, Svømme- og Badeanstalter m. m. Det er de Etablissementer, der skulle opføres for Statens Regning, og det er selvfølgelig Meningen at lade dem opføre saa økonomisk, som det kan lade sig forsvare. Her skal jo ikke være Tale om at opføre monumentale Bygninger, men der er kun Tale om at bygge det nødtørftigste og det, som er nødvendigt for den Indkvartering, der skal finde Sted i hver enkelt af de paagældende Byer. Det, som Kommunerne skulle gøre, er det, at de, imod delvis Godtgørelse fra Indenrigsministeriet, skulle skaffe Kvarter til Underofficerer, til Underkorporaler og til menige, Staldrum til Heste, dog ikke Officersrideheste, samt Værksteder til de militære Haandværkere. Dernæst skal Kommunen mod fuld Erstatning fra Indenrigsministeriet skaffe Sygehuse, Vagter, Arrester, Fouragemagasiner, Vognskure, Magasiner til Feltartilleri, Depotlokaler, Krudthuse, Kornmagasiner og Eksercerpladser. Heraf vil det